

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

της Σέρον Δραχ. 22
26



ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ.

ΛΕΞΗ ΚΑΤΑΦΩΝΗΣΕΩΣ

à τὰς Διατρ. τὸν στίχ. λ. 25
Διὰ τὰ Δ. καστικά τὸν στίχ. λ. 15
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1860.

Μολώματα Ἐρμουπόλεως.

Γ΄.

(Συνέχεια ἴδε ἀριθμοὺς 178 καὶ 179.)

Οἱ Ὑπουργοὶ Κρεσενίτης καὶ Σίμος ἐσκέφθησαν
προσέιπομεν ἐπὶ τῶν μολωμάτων καὶ ἡ ὑπό-
θεσις ἤθελεν εἶσθαι ἐντελὲς τετελεσμένη, ἐὰν οἱ αὐ-
τοὶ Ὑπουργοὶ ἐλάβανον τὸν δόλοκληρον κόπον, οὗ
ἀποφασίσωσι μόνον τῶν χωρὶς νὰ ἐρ-
γασθῶσι ὁ μὲν τῶν ὁποίων θέλει νὰ καταλογίσῃ τὴν
καταμέτρησίν του· ὁ δὲ νὰ ἐπισχύσῃ εἰς τὰς ιδέας
τοῦ ὁ δὲ ν' ἀποφύγῃ πεντακόσιους χίλιους εἴτε δόλοκληρος
ἢ γογγίσας πεντακόσιοι χίλιοι εἴτε δόλοκληρος
τὴν συζήτησιν τοῦ τοιοῦτου ζητήματος εἶπομεν
ὅτι ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων ἐκ τοῦ συστάδην μαχόμε-
ται μετὰ πολιτικὰ καὶ μετὰ νομοθετικὰ ἀντάρτα
ἀντιθέσεις· ἡτοι θέλομεν ἐξετάσει ἐὰν εἴναι ὁ-
κίον νὰ πληρωθῶσιν ὁδοί. Ἐὰν αἱ τάξεις δὲν
ῥέπῃ νὰ ὁρισθῶσιν ὅπως ἀνέκαθεν ἦσαν· καὶ ἐὰν
ποτισμότερον πάντων δὲν εἴναι τὸ νὰ μὲν ὁριστῇ ἡ
γενομένη ἤδη εἰς μέτρα καταμέτρησις, ἡ ἐκτελε-
σὶς παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ κατὰ μέγα με-
γίστην ἀνταρτίαν.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἔχομεν ἀνάγκη ἀπὸ τούτου
καταμένοντος περὶ τοῦ ζητήματος τούτου νὰ μᾶς ὑπο-
βῶσιν εἰλικρινῶς ὅτι θέλουσιν ἐξετάσει τὸ δίκαιον
καὶ μόνον τὸ δίκαιον· καὶ ὅτι δὲν θέλουσιν λέγει· ἐὰν
καταβῶμεν οὕτω λαμβάνει τὸ δημοσίον πεντήκοντα
χιλιάδας δραχμῶν, ἐὰν δὲ ἄλλως ἐκπλῶν, ἄρα πρέ-
πει νὰ δεχθῶμεν τὴν δευτέραν εἴτε ἄλλην φέρουσαν
πρόσθετον εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν σκέψιν.

Βεβαίως δὲν ἀδικοῦμεν τὸς Ὑπουργοὺς ὅτι δύ-
ναι νὰ σκέπτονται οὕτω· καὶ διότι εἶναι ἀσύγ-
νωστον τοιοῦτον εἶδος τοῦ σκέπτεσθαι εἰς πεπολι-
τισμένον κράτος καὶ δικαιοῦμενον μετὰ νόμους συνταγ-
ματικούς· καὶ διότι οἱ Κύριοι Ὑπουργοὶ ὀφείλοντες
νὰ ἔχωσιν ὑπὸ ὄψιν ὅλα τὰ ἀπ' ἀρχῆς γεγόμενα δύ-
ναι νὰ εὕρωσιν πᾶσα ὑπέρογκα ποσὰ καὶ ἐξημι-
ώθησαν καὶ ἐπλήρωσαν οἱ κάτοχοι οὗτοι, κατὰ τὸν
ἑρμὸν ἀγῶνα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀκόμη. Πόσα ἐπλή-
ρωσαν κατ' ἐτὶ ἡ ἀποθήκη αὐτὰ εἰς συντήρησιν
τῶν φρουρῶν, πόσα ἔδωκαν κατὰ καιροὺς πρὸς ἀπ-
εργίαν κινδύνων ἢς πόλεως, καὶ πόσα αὐτορμητῶς
ἀντισέφεραν καὶ πόσα ἐδαπάνησαν εἰς ἐφαρμογὴν
τοῦ σχεδίου. Ἀλλὰ πάλιν τὸ ἐπαναλαμβάνομεν τοι-
οῦτον εἶδος τὸ σκέπτεσθαι δὲν θεωροῦμεν ὑπάρχον
εἰς αὐτὴν τὴν ἀξιοσύνην Ὑπουργῶν μας. Καὶ ὁ
ἀντιθέτως ἡρῶν Βασιλεὺς οὐτε μίαν στιγμὴν ἤθελεν
ἀντιθέτως ὑπογράφον τοιοῦτον.

Ὑπάρχουσιν ὅμως ἄλλοι ἀριθμοῦντες, ὅπως εἶπο-
μεν, τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δημοσίου καὶ κατ' αὐτὴν διευ-
κύνοντες τὰς κρίσεις καὶ ἐνεργείας τῶν· καὶ ἴσως
οἱ εἶναι ὀλίγοι. Διὰ ν' ἀποστομώσωμεν δὲ καὶ
αὐτοὺς πρὶν ἐμβαῖν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν κατέ-
στηκεν, τοὺς παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ὅλη καταμέτρη-
σις τῶν γηπέδων ἦτον 20000 τετραγωνικοὶ πήχεις
κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4433 καὶ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1834
ἐγγραφον τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων· ἐπειδὴ δὲ αἱ
ἐγγραφὴν τρεῖς πληθυνόμενοι πρὸς δραχ. 25, τέσσα-

ρας καὶ τρεῖς κατὰ μέ-
τρον θέτοντες ὅλους τοὺς
πήχεις εἰς τὴν δευτέραν τάξιν, τὸ εἰσπρακτέον ποσὸν
ἦτον δραχμαὶ 20000 χιλιάδας. Τοῦτο δὲ με-
τὰ τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον· τὸ ὑπ' ἀ-
ριθ. 3 τοῦ 1841 φήσισιν αὐτοῦ διὰ τοῦ ὁ-
ποίου ἰσχύει εἰς τὸν Δήμαρχον ν' ἀναφερθῇ εἰς
τὴν Κυβέρνησιν ὑπὲρ τῶν κατόχων, λέγον «Θεω-
ροῦντες ὅτι διὰ νὰ κατορθωθῇ τοῦτο χωρὶς ζημι-
αν καὶ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, εἶναι δίκαιον ν' ἀ-
ναδεχθῇ ὁ ἄρχων εἰς βάρος του τὴν ἀποζημίωσιν
ταύτην συνυπολογισμένην ὡς ἐγγιστα εἰς δραχμὰς
83000 κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Δημάρχου.» Τοῦτο
φαίνεται περίπου καὶ εἰς τὴν ἀνεωχθεῖσαν πίστωσιν
τοῦ 1834 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Μώλου ἐκ
δραχμῶν 98643· ἴδε διαταγὴν ὑπ' ἀριθ. 4126 τοῦ
1834 τοῦ Ἰωάννου Κωλέττου περὶ Μολωμάτων.

Τὸ δημοσίον λοιπὸν ὀγδοήκοντα τρεῖς χιλιάδας
ἢ ἐννεήκοντα ἐξήτει ἀπ' ἀρχῆς, ταύτας ἀπῆται
ταύτας δικαιούται, ἔσθ' ὅτι μάλιστα ὑπερβύθισται
τοῦ τόκου οἱ κάτοχοι καὶ διὰ νόμου εἰδικοῦ. Καὶ
ἐν τούτοις ζητοῦνται τὰ διπλάσια τούτων εἴτε καὶ
τὰ τριπλάσια. Διὰ τὴν οἱ νόμοι δὲν ἔχουσιν ὀπισθοδρο-
μικὴν δύναμιν· ἀλλ' ἐλθόντων ἡμετέρων πρὸς τοὺς οὕτω
σκεπτομένους δὲν ὀμιλοῦμεν μετὰ νόμους· τοὺς λέγο-
μεν λοιπὸν, ὅτι ἀφ' ἡ Κυβέρνησις καὶ διὰ διαταγ-
μάτων καὶ διὰ διαταγῶν καὶ διὰ τῆς καταμετρή-
σεως ὥρισε ποσὸν 20 χιλιάδας πήχειν καὶ δραχμὰς
ὀγδοήκοντα τρεῖς χιλιάδας, αὐτὸ τὸ ποσὸν ἔρχεται
καὶ μετὰ τὴν γενομένην καταμέτρησιν τῶν μέτρων καὶ
πλείότερον, καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ κεφάλαιον δικαιούται
τὸ Δημοσίον ν' ἀπαιτῇ· διότι τὰ ἀδικα κέρδη βλά-
πτουσιν ὁ Θεὸς τὰ καταρᾶται!!

Ὅφειλομεν ἐν τούτοις νὰ προλάβωμεν καὶ τινα
μέμψιν κατὰ τῶν γραφομένων μας· διότι τέλος πάν-
των ὑπερασπιζόμενοι τοὺς κατόχους τῶν μολωμά-
των δὲν πρέπει νὰ παρίδωμεν ἑαυτοὺς. Ἐδῶ δύ-
ναι νὰ μᾶς κατακρίνωσιν ὅτι τὴν παρέκτασιν ἐ-
μακρύνωμεν πλέον τῆς υποθέσεως. Καὶ τὸ ὁμολογοῦ-
μεν· ἀλλ' ἔχομεν τὴν ἐνδόμυχον πεποίθησιν ὅτι μόνον
εὐνοϊκῆς καὶ ἀμερολήπτου ἀκροάσεως ἀνάγκη ἔ-
χομεν καὶ ὑπομονῆς τινὸς σκέψεως, καθότι τὰ δι-
καία τῶν κατόχων εἶναι ἀπὸ τὴν ἀσφαλίαν· καὶ
ἰδοὺ πῶς λέγουσι σήμερον ὅτι σκέπτεται τὸ Ὑπουρ-
γεῖον· ὅτι μὲν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ὁδῶν. Ἐπο-
θεῖν ἀπολέσθῃ ἡ γενομένη καταμέτρησις καὶ κατὰ-
τάξις νὰ γίνῃ νέα δι' ἐπιτροπῆς λαμβανούσης ὡς
βᾶσιν τὰ ἐνοίκια.

Διὰ τὰ ἐπὶ βράχων συναινέει νὰ λάβῃ τὸ κεφάλαιον
ἀλλὰ τοὺς τόκους ἀφίνει νὰ μένωσιν ἐκκερμαῖς.

Καὶ καθόσον μὲν ἀφορὰ τὰς ὁδοὺς ἔχομεν ὑπὸ ὄψιν
δικηγορικὴν γνωμοδότησιν κατὰ τὴν ὁποίαν τέσσα-
ρες δικηγόροι ἐν οἷς καὶ ὁ σήμερον κατέχων τὸ Ὑ-
πουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης λέγουσιν λακωνικῶς. «Οἱ
» κάτοχοι δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν ὁδοὺς
» διότι οἱ ἐκδοθέντες ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου
» νόμοι δὲν τὸ διαλαμβάνουσιν» οὐδεμίαν λοιπὴν ἐ-
τέραν δικαιολογίαν ἐκρίναν εὐλογον νὰ ἐκθέσωσιν.
Καὶ ἔχουσι δίκαιον διότι νομιμῶς γνωματεύοντες
δὲν ὑπέθεταν ὅτι θὰ ὑπάρχωσι καὶ οἱ τοὺς ὁποίους
ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω ὑπολογιστικοὶ κατὰ τὸ εἰσπρα-
κτέον ποσὸν τῶν πραγμάτων κριταί.

Καὶ ἀπὸ 13/25 Ὀκτωβρίου 1835
δὲν ἔστιν ὅπως καὶ τὸ τοῦ 1834 ἀναφέρει ἀρθ. 31
» πρὸς ἀπάντησιν τῶν εἰς τὴν κατασκευὴν ταύτην
» (τοῦ μώλου) γεννησομένων ἐξόδων προσδιορίζο-
» μεν τὸ εἰσόδημα ἐκ τῆς ἐκποίσεως τῶν κατὰ τὸ
» παράλιον τῆς Ἐρμουπόλεως κειμένων γηπέδων,
» τὰ ὁποῖα θέλουσιν παραχωρηθῇ εἰς τοὺς οἰκοδομή-
» σαντας ἐπ' αὐτῶν, οἰκίας ἀποθήκας κ.λ.π.»

Ἐρωτῶμεν ἤδη τὸν Κύριον Σίμον διακρινόμενον
διὰ τὴν περὶ τὸ ἐκφράζεσθαι εἰς τὴν ὀμιλουμένην
ικανότητά του, ὅταν ὁ νομοθέτης λέγῃ ὅτι παραχω-
ρεῖ τὰ γήπεδα ἐπὶ τῶν ὁποίων εἴτε ἐπάνω τῶν ὁ-
ποίων ὀικοδομήσαν ἐννοεῖ ὁδοὺς, ἀφ' ὅπου ἐπὶ τῶν ὁδῶν
δὲν ὀικοδομήσαν; Ὁ Νομοθέτης εὐρίσκει ἐνταῦθα
ἐν τετελεσμένον ἔργον καὶ ἂς μὴ μᾶς βιάσασιν πᾶ-
λιν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ πῶς (διότι θὰ ἐντρέπωνται
οἱ ἀδυσωπήτως ἐπιμένοντες εἰς τὰς κρίσεις τῶν)
εὐρίσκει πάλιν τὸ λέγοντες ἐν τετελεσμένον πρᾶγμα
ἦτοι ἀποθήκας, οἰκίας, ὁδοὺς καὶ λέγει ὅτι παρα-
χωρεῖ τὰ γήπεδα ἐπὶ τῶν οἰκίῶν καὶ ἀποθη-
κῶν, καὶ δύνανται ἐν τούτοις νὰ ἐννοηθῶσι καὶ δρό-
μοι, καὶ ὁ Νομοθέτης δὲν ἤθελε τὸ εἰπεῖ ῥητῶς!!!

Δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι ὑπῆρξαν τινὲς καὶ μάλιστα ἐκ
τῶν ὅσων ὑποληπτόμεθα, θέλοντες νὰ ἐφαρμόσωσι
τὸν νόμον τοῦ σχεδίου. Ἀλλὰ δὲν τοὺς ἀδικοῦμεν
ὅτι σκεπτόμενοι σπουδαίως ἀπεφάσισαν οὕτω, ἀλλὰ
κατὰ τὰς παρουσιασθείσας αὐτοῖς πρώτας πληροφο-
ρίας μὴν ἀναγνώσαντες ἴσως τοὺς νόμους. Διότι ὅταν
ὑπάρχωσιν εἰδικοί νόμοι ἐπὶ ἐνδὸς ἀντικειμένου οὗτοι
ἐφαρμόζονται καὶ οὐδέποτε λαμβάνονται ἕτεροι
κατ' ἀναλογίαν καὶ μεταγενέστεροι μάλιστα. Ταῦτα
εἶναι τὰ πρῶτα τῆς νομικῆς μαθήματα. Καὶ ἐν
τούτοις Νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Πάριον οὐτε τὸ
φήριμα τοῦ Καποδιστρίου, οὐτε οἱ νόμοι τοῦ 1834
καὶ 1835 δὲν διαλαμβάνουσιν ὁδοὺς. Ἀς τὰ
ἀναγνώσωσιν ὅσον θέλουσιν.

Ἀς ἐλθωμεν ὅμως εἰς ἕτερον σπουδαιότατον ζή-
τημα περὶ ὁδῶν, τὸ ὁποῖον διέφυγε τὴν προσο-
τῶν πολιτικῶν μας, καὶ πολλῶν τῶν πλησίον μὲν
σκεπτομένων ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ νόμου τοῦ
σκέπτεσθαι ἐχόντων τὸ προστακτικὸν τὸ στόμα
πληρώσατε· ἰδοὺ αὐτό.

Αἱ ὁδοὶ τῆς Ἐρμουπόλεως ἐθεωρήθησαν ὡς ὅλα
τὰ κεκατημένα καὶ ἀδέσποτα γήπεδα ὡς ἀνήκοντα
εἰς τὸν ἄρχοντα καὶ ὑπάρχει μάλιστα καὶ ὑπουργικὴ
διαταγὴ καὶ δικαστικαὶ δι' αὐτὸ ἀποφάσεις. Ὁ
ἄρχων ἐπέλεξε ὅλας τὰς ὁδοὺς τὰς κλεισθείσας
καὶ χρησιμεύουσας δι' οἰκοδομὴν μετὰ τὴν ἐφαρμο-
γὴν τοῦ σχεδίου καὶ ἔλαβεν οὐ μικρὰ ποσὰ· καὶ σήμε-
ρον ἀκόμη ὁ ἄρχων (ὡς ἐρωτήσῃ ὁ Κύριος Δήμαρ-
χος) εἶναι κλεισθεῖς τὶς ὁδοὶ καὶ παραχωρηθῇ δι' οἰκο-
δομὴν θὰ παρουσιασθῇ ὡς κύριος καὶ θὰ λάβῃ τὸ ἀν-
τίτιμον. Ταῦτα ἐπεκυροῦντο καὶ ἀπὸ τῆς διοικητι-
κῆς ἀρχῆς, ἡτοι τὴν Κυβέρνησιν· ἐρωτῶμεν ἤδη
πῶς δύνανται νὰ ὑποχρεώσωσι τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ
κτήματος νὰ πληρώσῃ τὴν ὁδὸν, τὴν ὁποίαν καὶ
ἄρχων καὶ ἡ Κυβέρνησις, καὶ τὰ Δικαστήρια ἐθώ-
ρησαν ὡς ἀνήκουσαν εἰς τὸν ἄρχοντα.

Καὶ Νομαρχίας καὶ Δήμαρχος δὲν δύνανται ν' ἀρ-
νηθῶσι τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων ἡμῶν. Ὁ Δη-
μοτικὸν Συμβούλιον τὰ εἶπεν ἐπανειλημμένως εἶναι
δίκαιον ὅθεν καὶ πάλιν νὰ γράψωσι καὶ πάλιν νὰ

παραστήσωσιν εἰς τὸ ὕψος τὸν δίκαιον, καὶ νὰ εἰπωσιν ἐπὶ τέλους ὅτι τὸ μακάριον ποῦν τὸ ὁποῖον καὶ ὁ νόμος δὲν ἀλαλμβάνει νὰ πληρωθῇ εἶναι ἀδικον χιλιάκις ἀδικον καὶ ζήτησαι.

Περὶ τῶν λοιπῶν ἄλλοτε.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐκ Μασσαλίας ἔχομεν τὰς ἐξῆς τελευταίας εἰδήσεις: οἱ ἠνωμένοι Ἀγγλογαλλικοὶ στρατοὶ ἐνίκησαν κατὰ τὸν κατόπιν αἰματηρὰς μάχης τοὺς Κινέζους εἰς Πειχῶν, ἀφ' ὧν κατέστρεψαν τοὺς ἐξωθεν τῶν φρουρίων παρατεταγμένους Κινέζους καὶ ἐστενοχώρησαν τοὺς ἐν τοῖς φρουρίοις, ἠναγκάσαντες νὰ παραδόσωσιν οὗτοι τὰ φρούρια εἰς τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς τῶν 500 τῶν ἡμερῶν χαλκίων καὶ πολλὰ ἄλλα ἐφόδια ἐν γένει δὲ οἱ Κινέζοι δέχθησαν νάπιοι ὡς πρὸς τὴν πολεμικὴν ἀπάναντι τῶν ἐξωθεν τῶν.

— Τηλεγραφικὴ δὲ ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις ἀνήγγειλεν ἐν ταύτῃ, ὅτι καὶ ὁ στρατὸς τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἡγεμέως τῆς Νεαπόλεως ἐν μάχῃ αἰματηρὰ δόξασεν περὶ τῆς ἀποπύου ἀρχοντος αὐτοπροσώπως τοῦ Βασιλέως Βίκτορος, καὶ τὴν στραφῇ ἐννοεῖται μετὰ τοῦτο, ὅτι ἐτελείωσε καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως ἔσας διατελεῖ ἤδη ἐν Ῥώμῃ περιμένον κατόπιν τὰ καθέκαστα.

— Διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ τῆς παρελθούσης Τετάρτης διέβησαν ἐντεῦθεν ἀπερχόμενοι εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκ Τεργέστης προσερχόμενοι, δύο ἐπίσημοι Νεαπολιτανοί, ὁ μὲν Πρίγκιψ ὁ δὲ Βαρώνος.

— Καθόλην τὴν ἐβδομάδα ταύτην πνέουν νότιοι ὑετῶδες ἀνεμοὶ αἱ Νῆσοι εἰχον πολλὴν χρεῖαν βροχῶν καὶ ἐν ἀφρονίᾳ αὐταὶ ταῖς ἐπιδαψιλεύονται.

— Κατὰ τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τελευταίας εἰδήσεις ὀλίγας ἐλπίδας εἰχον ἐκεῖ περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Τουρκικοῦ δανείου ἥτις ἐθεωροῦτο πρὶν ὡς ἐρικτὴ ἔνεκα τούτου ὑψώθη πάλιν ἡ τιμὴ τοῦ νομίσματος.

— Ὁ Ναύαρχος Κ. Α. Κριεζῆς διαμένει ἐν τῇ Πόλει μας, ἐλθὼν ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῆς θυγατρὸς του.

— Ἐξ Ἀθηνῶν οὐδὲν ἔχομεν σπουδαῖον πάντοτε λέγεται ὑπουργικὴ μεταρρύθμισις καὶ ὅτι ἐν τούτῳ δὲν γίνεαι πρὶν, γενήσεται μετὰ τὴν ἐναρξίν τῶν Βουλῶν.

— Ὁ Κ. Ι. Γούσιος ταγματάρχης Διοικητῆς τῆς κατὰ τὰς Κυκλάδας Μοίρας τῆς χωροφυλακῆς μετετέθη εἰς Ναύπليون ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ Μητάρχου Κ. Ζωρζῆ εὐχόμεθα ὥστε ἡ μεταβολὴ αὕτη νὰ δόσῃ ἀφορμὴν ὥστε νὰ ἐνισχυθῇ καὶ ἡ δύναμις τῆς χωροφυλακῆς ἐν ταύτῃ, καθότι εἶναι ἀδικον νὰ φέρῃ ὅλον τὸ βάρος τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας τῆς χωροφυλακῆς καθόσον ἀφορᾷ τὴν φρούρησιν τοῦ τόπου καὶ τὴν ἐν γένει ἀστυνομικὴν ἐνέργειαν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ πρὸ δέκα σχεδὸν ἐτῶν, δαπανῶσα ἀδράς ποσότητος διὰ τὴν μισθοδοσίαν μεγάλου ἀριθμοῦ εἰρηνοφυλάκων καὶ κλητῶν τὰ ἀρχεῖα τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν τοῦ τόπου ἀποδεικνύουν τούτο καὶ ὅτι τὸ ὄνομα χωροφυλακῆς καταντᾷ ἐνταῦθα ἀγνωστον.

— Ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως καταλλήλου διευθύνσεως τῶν ὑδάτων ἐν ταῖς συνοικίαις τῆς Πόλεως μας ἐν καιρῷ βροχῶν, ὑποφέρουν πολὺ οἱ ἄθροιστοι καὶ ἰδίως οἱ πτωχοὶ τῶν ὁποίων οἱ οἰκίσκοι εἰσὶν ἀνεπιμέλητοι καὶ οἵτινες στεροῦνται τῶν μέσων τῆς θεραπείας ἡ Δημοτικὴ μας ἀρχὴ προνοοῦσα ὑπὲρ τῶν συνδημοτῶν τῆς, χρεωστεῖ νὰ λάβῃ ἕνα κατάλληλον μέτρον διὰ κατασκευῆς ὀχετῶν καὶ λιθοστρώματων πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐκ τῶν βροχῶν ἐπιγενομένων ἡμιῶν καὶ ἀνησυχιῶν. Ἐὰν δὲ καὶ τινες ἐνεκα στερήσεως, ἀδυνατοῦν νὰ πληρώσωσι τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐπὶ τῆς γενόμενης δαπάνης, ταύτην οφείλει τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον νὰ προκαταβάλλῃ, διότι δὲν εἶναι δίκαιον ἐνεκα τῶν τοιούτων κωλυμάτων νὰ ἐμποδίζονται τὰ πρὸς τὸ γενικὸν καλὸν τείνοντα δημόσια ταῦτα ἔργα ἄλλως τε ἐνόσω δὲν δοθῇ ἡ κατάλληλος διευθύνσις τῶν ὑδάτων τῶν βιαίως κατεχομένων ἐνεκα τῆς κατωτέρου τῆς Πόλεως θέσεως, οὐδέποτε θέλομεν ἔχει Πλατείας καὶ ἀγορὰν καθάραν καὶ ἀβλαβή, καθότι ἐνὼ δαπανῶνται δι' αὐτάς ἱκανὰ, μία δυνατὴ βροχὴ καταφέρει ἀπείρους ἀκαθαρσίας καὶ κατακλύει καὶ τὰς Πλατείας καὶ τὰς ἀγορὰς καὶ ματαιοῦται πᾶσα γινόμενη πρὸς καλλωπισμὸν τῶν δαπάνη.

— Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἀρχονται κατ' αὐτὰς αἱ ἐργασίαι τῆς διαρρύθμισεως τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ δημοτικοῦ μας Παντοπωλείου εἰς τρόπον ὥστε τὰ στενώματα νὰ ἐκλείψωσι καὶ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ σπουδαία αὐτῇ ἀγορὰ τῆς πόλεως, καθαρὰ καὶ εὐπρόσιτος τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον ἐψηφίσαστο προθύμως τὴν περὶ τούτου ῥησιν δαπάνην.

— Ὡς μὴ παραπονοῦνται οἱ συμπολίται μας, ὅτι δὲν κατωρῶν νὰ διατηρήσωμεν καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα τὸ ἰταλικὸν θέατρον τὸ ὁποῖον εἰχομεν κατὰ τὸ ἔαρ, καθότι ἡ ἐλλείψις τερραζῶν οἰκοδομῆς θεάτρου ἀντέχοντος ἐν ὥρᾳ χειμῶνος καὶ οὐχὶ ἡ ἀφιλοκαλία τῶν συμπολιτῶν μας ἐπέφερε τὴν ὁμίλειν τοῦ θεάτρου καὶ ἡ Πρωτεύουσα ἐφέτος μάλλον δὲν στερεῖται θεάτρου, μολονότι ἔχει ἱκανήν χρηματικὴν συνδρομὴν ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας, μολονότι δὲν θέλει ἔχει θεατρικὰς παραστάσεις, οὐχὶ διὰ τῆς πολιτικῆς ὡς διεδόθη, ἀλλ' ἔνεκα, κατὰ τὴν συνήθειαν, ἀσυνέπειας ἐγχειρίσεως μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀναμιγνυμένων εἰς τὰ τοῦ θεάτρου.

— Τὸ Γαλλικὸν Πολεμικὸν ἀντιόπολον Σαντινὲλ ἐφθασεν εἰς τὸν λιμένα μας ἤν ἀπελθούσαν Πέμπτην ἐκ Συρίας ἐκεῖθεν οὐδὲν, ἀφ' ὧν ἐγνωρίζομεν, λέγεται νεώτερον ἅπαντες συμφωνοῦν, ὅτι ἡ φαινόμενη ἡσυχία δὲν φέρει σφραγίδα μονιμότητος διὰ τοῦ ἀντιόπολου, κατοίκους ἰδίως τοῦ Λιβάνου καὶ τῆς Δαμασκού ὁ Γαλλικὸς στρατὸς ἀπρακτεῖ, διότι ἐν τῇ μικρᾷ δακτυλῇ ἡν ἔαλεν ὁδεύσας πρὸς τὸν Λιβάνον ἐνόησεν, ὅτι ἡ Τούρκικη ὑποκαταρριμμένη συνθήκη τοὺς Δρούσους καὶ τοὺς κατὰ Χριστιανῶν πνέοντα ἐκίχθησι, εἰς τρόπον ὥστε πᾶσα ἐνέργεια ἐκ μέρους τῶν Γαλλικῶν ὅπλων μηδενίζεται.

— Ὁ Κ. Ἐβερχάρδ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Α. Α. Μ. Πατρῶν τῶν Ῥωσικῶν κατὰ τὰς Κυκλάδας, ἀπεδήμησεν εἰς Ῥωσίαν τὴν ἐβδομάδα ταύτην δι' ἀδείας. Τὸν Κ. Ἐβερχάρδον ἀναπληροῦ μέχρι τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ὁ Κ. Νικητοῦ ὑπὸ ἀλλήλους τῆς ἐν Ἀθῆναις Ῥωσικῆς Πρεσβείας.

— Τὰ Ῥωσικὰ ἐμπορικὰ ἀντιόπολα τὰ ἐγγίζοντα καὶ τὸν λιμένα μας καθὼς καὶ τὸ τοῦ Πειραιῶς κατεβίβουν ἐπισιτιστικῶς τὴν πληρωμὴν τῶν ναύλων κατὰ τὴν δημοσιεύσαν προκήρυξιν τῶν ἀρμόδιων.

— Εἰκοσι καὶ ἐπὶ ἐγγύσιον ἔτι ἀρ. ἡ ἐστὶσθῆσαν οἱ ἄνθρωποι κατὰ δὲ τὸ ἀρ. 2 τοῦ περὶ ἀσφαλισμοῦ καὶ τῆς διαίρεσεως αὐτῶν Νόμου ἔπρεπε τὰ ὅρια τῶν Δήμων νὰ τελεῖσιν ἀμέσως διὰ νὰ κατασταθῇ δυνατὴ ἡ περὶ αὐτῶν καὶ νὰ μὴν διατελῇ εἰς ἀνωμαλίαν ἡ ὑπερβολὴ τῶν.

Καὶ μολαταῦτα τὰ μεταξὺ τῶν Δήμων Ἐρμουπόλεως καὶ Σύρου σύνορα μένοντες εἰσὶ ἀναγκαῖα καὶ μῦστα προσκόμματα καθὼς οὐ συμφωνοῦν καὶ ἀποτίματα εἰς τε τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν καὶ εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν ἀμφοτέρων τῶν Δήμων καὶ ἰδίως καθόσον ἀφορᾷ τὴν δικαστικὴν ἀρμόδιότητα ἥτις διατελεῖ μετέωρος καὶ ποτὲ μὲν οἱ κάτοικοι τῆς Ἐρμουπόλεως φέρονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ πταιματοδίκου Σύρου, ἄλλοτε δὲ τ' ἀνάπαλιν ἰδίως δὲ οἱ ἔχοντες συμφέροντα εἰς τὰ ὑποθηκοφυλακεία ἀναγκάζονται νὰ ἐγγράψωσι αὐτὰ εἰς τὸν Δήμον Ἐρμουπόλεως καὶ τὸν τῆς Σύρου, φοβούμενοι ἀκυρότητας.

Ἐσχάτως τέλος πάντων τὸ περὶ συνόρων ζήτημα κατέστη ὡρμιον καὶ ὑπεβλήθη ἡ λύσις του εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, ἐνῷ δὲ ἐπεριμένετο ἀνυπομονῶς ἡ ὑπουργικὴ ἀπόφασις πρὸς λύσιν τοῦ γορδίου τούτου δεσμοῦ, παρ' ἐλπίδα νέα πάλιν παρεστέρησαν προσκόμματα καθότι τὸ ὑπουργεῖον ἀντὶ νὰ ἐκδόσῃ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν του παρέπεμψεν ἀτόπως εἰς δικαιοδοσίαν τὴν μεταξὺ τῶν εἰρηνομένων Δήμων διαφορὰν ταύτην ἐνεκα τῶν τοῦ Δήμου Σύρου ἀπαιτήσεων ἀποζημιώσεως δι' ὅσας γαίας δέθεν προσαλαμβάνει ὁ τῆς Ἐρμουπόλεως ἐκ τῆς νέας ὁροθεσίας.

Δὲν ἐρχόμεθα εἰς τὰ καθέκαστα ἐπιθυμοῦντες ν' ἀποφύγωμεν σκάνδαλα δυνάμενα νὰ βλάψωσι τὴν μεταξὺ τῶν Ἐρμουπολιτῶν καὶ Συρίων ὑπάρχουσαν σύμπνοιαν, πρὸ πάντων δὲ διὰ ν' ἀποφύγωμεν πικρὰς αἰτιάσεις κατὰ τῆς ἐξουσίας ἥτις ἐπὶ τοσούτον χρόνον ἀδιαφοροῦσα ἐναντίον τῶν ἐπαναληπτικῶν ἀναφορῶν τῶν Δημοτ. Αρχῶν, κατήντησεν εἰς σκανδαλώδεις φιλονικίας τὴν ὑπόθεσιν διὰ τῆς ὑποστηρίξεως ἀποζημιώσεων ἀδίκων, ἐπιβαλλομένων πλεονέκτων εἰς τὸν Δήμον Ἐρμουπόλεως, ἐνῷ οὗτος δὲν ζητεῖ πλεονέκτον τόπον ἢ ὅσον κατέχουν οἱ Ἀντόμοι του διὰ διαφορῶν οἰκοδομῶν καὶ ἄλλων κτημάτων. Ἐλπίζομεν ὅτι ἤδη, ὅτε ἐκ νέου ὑποβάλλεται τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἐξουσίαν, θέλει πλεον ἐκτὴ συναισθανθῇ τὸ γινόμενον ἀτόπημα καὶ ἀποραισθῇ ὀριστικῶς.

— Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἐρμουπόλεως μετετέθη ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς Παγκάλου εἰς τὴν τοῦ Κ. Λαδοπούλου ἀπὸ σήμερον.

— Κατὰ τὴν ἐκ Μόσχας ἀλληλογραφίαν τῆς ἐφημερίδος ὁ Βορβᾶς, πρόκειται νὰ συστήθῃ ἐν Ῥωσίᾳ καὶ κατὰ πρῶτον ἐν Πετροπόλει, σῶμα Δικηγῶν κατὰ τὸν Γαλλικὸν τρόπον, διότι μέχρι τοῦδε εἰς τὴν εἰρημένην Αὐτοκρατορίαν τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, ἐν ἐλλείψει τακτικῶν καὶ ἀναγνωρισμένων δικηγόρων, διεκινδύνουν εἰς χεῖρας ἀντιληπτῶν ἀνευ ὀργανισμοῦ καὶ τάξεως, τῶν πλείστων στερομένων νομικῶν γνώσεων καὶ ἐγγυήσεων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἀγυρτῶν καθὼ ἀνθρώπων καταφευγόντων εἰς τὸ εὐγενὲς αὐτὸ ἐπάγγελμα ἀφ' ὧν ἐστεροῦντο ἄλλο τινας πόρου καὶ ἰδίως ἐκεῖνων οἵτινες ἀπεπέμνοντο τῆς Δικαστικῆς ὑπηρεσίας δι' ἕνα ἢ ἄλλον λόγον.

— Ἐν Ταυρίδι ἐξακολουθεῖ ἡ ἀναχώρησις τῶν Ταρτάρων οἱ εὐγενεῖς καὶ κτηματῆραι συνελθόντες ἔλαβον διέκδομα μέτρα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀραιουμένου πληθυσμοῦ, διὰ συστάσεως γεωργικῆς τραπέζης καὶ ἄλλων μέσων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν νέων ἐποίκων οἵτινες συνέρχονται πανταχόθεν καὶ ἰδίως ἐκ τῆς Εὐρώπης, πρὸ πάντων δὲ ἐκ τῶν Γερμανικῶν χωρῶν.

— Κατὰ τὴν ἐφημερίδα τοῦ Τουλῶν, ἐσχηματίσθη ἐπιτροπὴ τῆς ἀνωτέρου συγκειμένη ἀπὸ ἑνὸς ἀντιναυαρχοῦ καὶ διαφόρων ἄλλων μέλη διὰ νὰ καταγίνῃ εἰς σχεδὸν ἀναδιοργανισμοῦ τοῦ ναυτικοῦ ἐπὶ βάζων εὐρύτερον καὶ ἰδίως τὴν ἀπλοποίησιν τοῦ οικονομικοῦ κλάδου.

— Αἱ εἰς Κίνα ναυτικὴ δύναμις τῆς Γαλλίας ἐνταῖς ἦσαν διὰ τῆς ἀποστολῆς τῆς ἀτμοκινήτου Φρεγάτας Αὐτοκράτειρα, ἥτις θέλει χρησιμεύει καὶ ὡς Ναυαρχὴ τὸ ὡρίον αὐτὸ καὶ νεώδητον σκάφος, ἀποπλεῖσαι τὰ 19 Μαΐου ἐκ τοῦ Τουλῶνος ἐφθασεν ἐντὸς 75 ἡμερῶν εἰς Κίνα, διεγείραν τὸν θαυμασμὸν πάντων διὰ τὴν ταχύτητα ἣν ἀνέπτυξε κατὰ τὸν ὁρίεντα πλοῦν του.

— Ἡ Ἐφημερίς τοῦ Λυὼν μετὰ τρίτην ἐπιτίμησιν ἐπέκθη διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου ε. ε. αὐτοκρατορικῶς διατάγματα, κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, διὰ ὅτι διὰ διαφορῶν ἄρθρων διεγερτικῶν κατεφέρθη κατὰ τῆς Κυβερνήσεως λαβοῦσα ὡς θέμα τὰ κατὰ τοῦ Πάπα ἐν ἰταλίᾳ γεγονότα.

— Ἐπιστολὴ τις ἐκ Γαέτης ἀνήγγειλεν ἐν Μασσαλίᾳ, ὅτι ὁ Μενότης καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Γαριβόλδη εὐρέθησαν μετὰ τῶν αἰχμαλωτισθέντων ὑπὸ τῶν Νεαπολιτανῶν ἐν Γαέτῃ δὲ καὶ τὰ περὶ ἧς ἤρχισαν νὰ αἰσθάνωνται ἔλλειψιν τῶν ναγκαιουσῶν τροφῶν.

— Πρόκειται νὰ διορισθῇ κατ' αὐτὰς ἐπιτροπὴ μικτῇ, ἐκ Μαυροβουνίων καὶ Ὁθωμανῶν, ἵνα κανονίσῃ ὀριστικῶς τὸ περὶ τῶν ὁρίων ζήτημα. Καὶ τοι τοῦτο ὑπάρχει λελυμένον ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς, οὐχ' ἔτι ὑπὸ στανται μικρὰ φιλονικίαι περὶ τινῶν τόπων χρησίμων πρὸς νομήν.

— Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρώην Ἡγεμόνος τῆς Σερβίας, καὶ τὴν ἀναβίβασιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Μιχαὴλ Ὁβρένοβιτς ἐπὶ τοῦ Σερβικοῦ θρόνου, ὁ νέος Ἡγεμὼν μετὰ τῆς Γερουσίας ἐπέστειλεν ἐπιστολὴν εἰς τὴν Ὑ. Πύλιν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τοῦ Σερβικοῦ ἔθνους, ἐκ τούτων συγχρόνως ὡς ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος εὐαρεστηθῇ ν' ἀποστείλῃ τὸ φερμάνιον τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Ἡγεμόνος.

— Ἡ Ὑ Πύλη ἐνδίδουσα εἰς τὰς εὐχὰς τῆς νέου Ἡγεμόνος, ἀνεγνώρισε τὸν νέον Ἡγεμόνα Μιχαὴλ Ὁβρένοβιτς, καὶ ἐξέδωκε τὸ ἐπὶ τούτῳ Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη τὴν ἐβδομάδα ταύτην πρὸς τὸν νέον Ἡγεμόνα διὰ τοῦ συνταγματάρχου Ἑμίνδης.

— Τὸ παρελθὼν Σάββατον ἡ Α. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν ἱερᾶς Συνόδου ἐψηφίσαστο τὴν πρό τινας ἡδη καιροῦ χρεώσαν ἐπαρχίαν τῆς Φιλαδέλφειας τὸν ἅγιον Ἀγκύρας Κ. Μελέτιον Ἀγκύρας δὲ ἐχρηματονίσθη ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Α. Π. τοῦ πρώην πατριάρχου Κ. Ἰωαννίκιος.

— Ἀλληλογραφία ἐξ Ἠπείρου φέρει ὅτι τὴν 9 Ὀκτωβρίου ἡσθάνθησαν ἐν Πρεβέζῃ σεισμὸν διαρκέσαντα μὲν δύο δευτερόλεπτα, μηδεμίαν δὲ, εὐτυχῶς, ἐπενεγκόντα ζημιὰν αὐτοῖς δονήσεις διεσπύοντο ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον.

(Ἐκ τῆς Ἀμαλθείας)

Τὰ ἐπόμενα ἀποσπῶμεν ἐκ τοῦ «Χρόνου». αὐ ναυπηγὸς ἐπιμύειν εἰς Σιάταμ κατεπειγουσας διαταγὰς, ὅπως ναυπηγηθῶσιν ἀμέσως νέα πλοία καὶ περαιτωθῶσιν οἱ κατασκευάζοντα ἔδη. Ἐκ τῶν ναυπηγουμένων τὰ μάλιστα προχωρημένα εἶναι τὰ ἐξῆς ἡ φρεγάτα «Αἰδάμαστος» 51 πυροβόλων καὶ 600 ἵππων δυνάμεως τὸ δίκροτον Bulwark 91 πυροβόλων καὶ 800 ἵππων δυνάμεως ἡ κορβέτα Rattlesnake, 21 πυρ. καὶ 400 ἵππων ἡ φρεγάτα Belvedere 51 πυρ. τὸ δίκροτον Royal Ooh, 91 πυρ. καὶ διαφόρα ἄλλα. Τὸ σύνολον δὲ τῶν εἰς Σιάταμ ναυπηγῶν μένων σκαφῶν λογίζεται δυνάμει 4,700 ἵππων καὶ 45 πυροβόλων. Τὸ ἐλικοφόρον πλοῖον «Λόρδος Παμφοῦρ» ἀπέπλευσεν ἐκ τοῦ ναυστάθμου Βουλβικ εἰς Δεδοπορτ, κμίζον 340 κιβώτια βλημάτων, 3,127 βόμβας, 4,000 σφαίρας καὶ 40 κιβώτια πλήρη ὁπλῶν, ὅλα δὲ ταῦτα μέλλουν νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς υπεράσπισιν τῶν ἡμετέρων παραλίων.

Ἐν ΤΕΡΓΕΣΤΗ, 22[2 Νοεμβρίου 1860.

Ἡ πολυθρύλλητος συνέντευξις τῶν τῶν Μοναρχῶν ἐν Βαρσοβίᾳ ἔγινε καὶ ἀπέγινε. Καὶ τί πρᾶξεν ἐξ αὐτῆς; Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην μία καὶ ἡ αὐτὴ ἀπόκρισις μὲν ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἀπόκρισις λακωνικώτατα ἐκφραζομένη διὰ μιᾶς καὶ μόνῃς λέξεως «Τίποτε».

Πῶς τίποτε! οὐδὲν περὶ ἰταλίας οὐδὲν περὶ ἀνατολῆς Διότι, ἀν καὶ τὰ ἰταλικά μᾶς ἐνδιαφέρουσιν, ἡ ἀνατολὴ κυρίως μᾶς ἀπασχολεῖ.

Τίποτε! ἡ συνέντευξις, λέγουσι πανταχόθεν, διετήρησε μέχρι τέλους προσωπικὸν χαρακτῆρα ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας συνδιηλλάχθη ἀτομικῶς μετὰ τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας ἄλλ' οὐτε προφορικῶς ἔλαβε χωρὶς μετὰ τῶν συμφωνία, οὐτε σύμβασις τις διεπραχθῆ ὡς πρὸς πρωτόκολλον ὑπεγράφη. Διεκόπησαν δὲ ἀποτόμως αἱ συνδιαλέξεις τὴν 14[26]. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος, μετὰ τὴν διὰ τηλεγραφήματος ὅτι ἡ μήτηρ του ἡσθάνθησε βαρύνουσαν ἀναχώρησε πᾶντα εἰς Πετροῦπολιν. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀφῆκεν τὴν Βαρσοβίαν καὶ οἱ ἄλλοι δύο Μονάρχαι κατεβυθύνοντες πρὸς τὰς οἰκίας πρωτευούσας. Ἡ Α. Μ.

Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἀφίχθη εἰς Βιέννην τὴν πρωΐαν τῆς 15[27] λήξαντος.

Ἄν θέλετε, αἱ ἐφημερίδες εἶχον μακρὰς ἐπιστολάς ἐκ Βαρσοβίας, ἀλλὰ τὸ συμπέρασμα ὧν διδίδει νὰ εἰκάσω· μὲν ὅτι ἡ δὲν ἐσυμφωνήθη τῶντι τίποτε, ἢ ἐτηρήθη μέγα μυστήριον ἐπὶ τῶν συμφωνηθέντων. Πολλοὶ πιστεύουσιν ὅτι ὁ λόγος τῆς αἰφνιδίου ἀναχωρίσεως τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἦτο πρόφασις. Οἱ τηλεγράφοι σιωποῦσι μὲχρι σήμερον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς σεπτῆς ῥωσίδος, καὶ οἱ τηλεγράφοι θὰ ἐλάλουν, ἐάν αὕτη εὐρίσκετο εἰς τοιοῦτον ἐσχάτον κίνδυνον. Καὶ ἄλλοι μὲν βλέπουσιν ἐν τῇ αἰφνιδίᾳ διακοπῇ τῶν ἐορτῶν τῆς Βαρσοβίας σημεῖον σπουδαιοτάτων περιστάσεων, ἄλλοι δὲ, ἀσυμφωνίας μεταξὺ τῶν τριῶν μοναρχῶν. Εἶδον ὅτι ὑπῆρχεν ἀκατάσθητος ἡ συνεννόησις, καὶ ἀπεχωρίσθησαν. Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα «Ἡμερησία Νέα» ἡ Ῥωσία ἐξήγγειλε τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ 1856. Πλὴν δὲν ἐπέτυχεν. Ἄν τοῦτο ᾖ αἰτία, ἐνοσῶμεν διατὶ καὶ ἡ Αὐστρία δὲν ἔλαβεν, ὡς λέγεται ὡσαύτως, παρὰ τῆς Ῥωσίας καὶ Πρωσίας αἶψαν ἡλιπίζεν ἐνθάρρυνσιν εἰς τὰς πρὸς τὴν Ἰταλίαν πολεμικὰς προθέσεις τῆς.

Συνεπεί τοῦτου, ὡς λέγεται (πάντοτε ὡς λέγεται) ὁ ἐν Παρισίοις πρέσβυς τῆς Αὐστρίας ἔδωκε προχθὲς εἰς τὸν Κ. Τουβενέλ τὰς ἐπομένας ἐξηγήσεις περὶ τῆς παρούσης αὐστριακῆς πολιτικῆς. — α. Ἡ Αὐστρία θέλει ἐμφανισθῇ εἰληκρινῶς τὰς ὑποσχεθείσας μεταρρυθμίσεις ἐν τῷ Κράτει αὐτῆς. — β. Θέλει ἐξακολουθήσει τὴν τερροῦσαν ἀμυντικὴν θέσιν. Αἱ πολεμικαὶ παρασκευαὶ εἰς τὸ Βενετικὸν σκοποῦσι μόνον πρὸς ἀπόκρουσιν πάσης ἐπιθέσεως κατ' αὐτοῦ. — γ. Δὲν θέλει ἐκτραπῇ ἐκ τοῦ συστήματος τῆς μὴ ἐπεμβάσεως. — δ. Ἡ Αὐστρία εἶναι γνώμης ὅτι ἡ Σύνοδος (ἐπειδὴ ἡ Γαλλία προτείνει ὡς ἀναγκαστὴν μίαν Σύνοδον) δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρει πραγματικὴν τινα λύσιν, ἐάν προηγουμένως αἱ Δυνάμεις δὲν συμφωνήσωσιν ἐπὶ κοινῷ τινος προγράμματος. Τοιαύτη δὲ τῆς συμφωνία φαίνεται σήμερον ὡς πρὸς ἀδύνατον.

Ταῦτα εἶναι ὅσα ἐκ τῆς ἐπιπόνου ἀληθῶς ἀναγνώσεως πολλῶν καὶ παντοίων ἐφημερίδων συνάγονται μέχρις αὐτῆς τῆς στιγμῆς. Ἡ προσεχὴς ἐβδομάς ἴσως προῖξῃ τι θετικώτερον.

Παρίσιον, 17/29 Ὀκτ. — Χθὲς ὑπέδεχθη ὁ Αὐτοκράτωρ τὴν πρίγκιπα Ματτερνίχιν καὶ τὴν βαρὺνα Οὐδνερ. Πάλιν εἶναι φήμη ὅτι ὁ Πάπας ἀναχωρεῖ ἐκ Ῥώμης, (διότι ἴσως ἡ Γαλλία δὲν θέλῃ νὰ καθίσταται τὰ ἐν Ῥώμῃ στρατεύματα καὶ τὸ Ὄρβιερτον διὰ τὸν Πάπαν;) Αἱ ἐκ Κίνας καὶ αἰδήσεις διαψεύδονται.

Λονδίνον, 18[30] Ὀκτωβρίου. — Ἡ ἐνταῦθα ἐκδομένη ἐφημερίς «Ἡμερησία Νέα» φρονεῖ ὅτι ἡ ἐν Βαρσοβίᾳ συνέντευξις οὐδὲν παρήγαγεν, ἐπειδὴ ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Πρωσία δὲν στέργουσιν εἰς ἐπιθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ 1856, ἢ ἡ Ῥωσία ἐξήγησε.

(Ἐκ τῆς Ἡμέρας).

Ὡς λίαν σπουδαῖον καταχωροῦμεν τὸ ἐπόμενον ἄρθρον τῆς «Συνταγματικῆς» λαμβάνοντες τὴν μεταφρασὴν ἐκ τῆς «Ἡμέρας». Τὸ ἄρθρον τοῦτο θεωρεῖται συνταχθὲν ἀπὸ τὸν Σηγηγράφον τοῦ πολιτικοῦ ποιήματος ὁ Πάπας καὶ ἡ Σύνοδος.

Ἰδοὺ ἀκέραιον τὸ πολυροστον ἄρθρον περὶ οὗ ὁ λόγος.

Ἡ ἐν Ἰταλίᾳ πολιτικὴ τοῦ Αὐτοκράτορος προσβάλλεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιθέτων ἄκρων τῆς κοινῆς γνώμης μετ' ἴσην σφοδρότητα. Καὶ πρῶτον αἱ ἰδόμεναι τοὺς λόγους τῆς καταστάσεως ταύτης, ἔπειτα δὲ θέλομεν ἀπαντήσαι εἰς αὐτοὺς τόσῳ μᾶλλον ψυχρῶς, ὅσῳ μετὰ πλειοτέρας παρρησίας τοὺς ἐκφέρομεν.

Ἀρ' ἐνὸς μὲν λέγουσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Αὐτοκράτορος. α' Ἐβ' ἄσας τὸ πρόγραμμά σου εὐγενῶς, φειδόμενος τῆς εἰρήνης τῆς Ἑρώπης. Στάθεις εἰς Βιλλαφράγκαν, ἡλιπίζεις νὰ προλάβῃς τὴν ἐπανάστασιν, νὰ σώσῃς τὸν Πάπαν καὶ νὰ συνδράμῃς τοὺς ἡγεμόνας μετὰ τοὺς λαοὺς. Ἄπαντα ταῦτα ἐράφησαν, ἀλλὰ δὲν ἐτετήρησαν. Ἡ εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Βουρβόνης τεθείσα ὑπογραφή σου διεμαρτυρεῖ ὑπὸ τῆς βλοσυρῆς καὶ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Πεδερνίχ. Ἀφῆρησαν τὴν αὐτοῦ ὑπογραφὴν. Οἱ λαοὶ δὲν τὰ δικαιώματα εἶχον ἐπιφυλαχθῆ, διατελοῦν ἐν ἐξορίᾳ. Ἡ παρῶσα, ἢ ἔλεγε, ὅτι ἤθελες νὰ παγίωσῃς ἐν τῇ ἀμυντικῇ ἐξουσίᾳ τῆς, ἔλασες τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἐπαρχιῶν τῆς. — Ἡ ἐπανάστασις καταπλημμυρεῖ τὴν Ἰταλίαν, ἐχθρὸς ἐπὶ τῆς Σικελίας καὶ Νεαπόλεως, καὶ ἴσως μετὰ τῆς μηνὸς προσβάλλῃ τὸ Βενετικόν. Πανταχοῦ δὲ κατατρέχει τὸ ἔργον σου, καὶ τὸ θράσος τῆς αὐτῆς μαρτυρεῖ ἀδυναμίαν σου. — Αἱ πρὸς τὸν Πεδερνίχ ἀποδοτικαὶ σου καὶ νοουθεσίαι δὲν τὸ κρατοῦσιν ἀποδοτικῶν δὲ αὐτὸ δὲν ἀπαλλάττεσαι τῆς εὐθύνης, διότι τῆς κοινῆς γνώμης συναίτιος μίαν πολιτικῆς ἢ ἀποδοτικῆς. — Ἐπειδὴ κἀκεῖ δὲν εὐπορεῖ νὰ ἀνίσχυρον ἐν μέγα Κράτος οἷον ἡ Γαλλία, ὅστις καλεῖται Ναπολέων. εἰκάζεται ἐν αὐτῇ ἀδυναμία. Ἡ Ἑρώπη, ἢ τις ἡτο συνηθισμένη

νὰ συμπράττῃ μετὰ, ἀρχίζει τώρα νὰ συμβουλευέται ἀνεύ σου, καὶ αὕτη ἡ ἐκκλησία ὑποπτεύεται τὴν προστασίαν σου. αἱ δὲ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Πάπα θυσίαι σου δὲν κατορθοῦν νὰ ἐξαλείψωσι τὴν δυσπιστίαν τῶν Καθολικῶν. Ἐξέλθεις ὅσον τάχος ἀπὸ τῆς ψευδοῦς ταύτης καὶ ταπεινωτικῆς θέσεως. Μὴ ἀρίνεις νὰ σε ῥυμουλκῇ ὀπίσω τῆς ἡ Σαρδηνίας. μὴ γίνου ἐπανατακτικὸς ἀκουσίως σου. Ἀποκατάστησον στερεὰ χεῖρὶ τὴν συνθήκην τῆς Βιλλαφράγκας. ἐπέμβα, ἵνα μὴ σὲ παρασύρῳσιν ἀπόδος εἰς τὸν Πάπαν τὰς ἐπαρχίας σου, εἰς τοὺς ἡγεμόνας τοὺς θρόνους τῶν, εἰς τὴν Ἰταλίαν τοὺς ὄρους τῆς πολιτικῆς ὑπάρξεώς τῆς, καὶ οὕτω θὰ ἐπανέρῃς ἀμέσως τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Ἑρώπης, ἢν ἔχασες, καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς πιπασμένης, ἢν ἀπῆλλοτριώτης!

Ἀρ' ἐτέρου δὲ λαλοῦσιν ὅλως διάφορα. — Καὶ τί λέγουσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Αὐτοκράτορος; α' Ἀνέλαβες εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν ἀγῶνα τῆς Ἰταλίας. ἡ πρωτοβουλία σου, ἡ ὑποστήριξις σου ἐνεφύσησαν εἰς ὅλον ἕνα λαὸν τὸ ἀκαταμάχητον ἐθνικὸν ὄρημα. Κατέθεσες τὰ χρήματα, τὴν τιμὴν καὶ τὸ αἷμα τῆς Γαλλίας ὑπὲρ τοῦ μεγάλου τοῦτου συμφέροντος. Ὑπογράφας τὴν εἰρήνην τῆς Βιλλαφράγκας, ἐπεφύλαξες τὰ δικαιώματα τῶν ἡγεμόνων, ἀλλὰ δὲν τὰ ἐπέβαλες ἀναγκαστικῶς. — Ἀποδόσας τοὺς Ἰταλοὺς ἑαυτοῖς, τοὺς κατέστησες κυρίους τῆς τύχης τῶν. Τὸ πρόγραμμα τὸ ὅποιον ἐνόμισες ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ συμπληρώσῃς, τὸ ἀνέλαβον αὐτοὶ καὶ τὸ πραγματοποιοῦν καὶ εἶναι σήμερον οἱ στρατιῶται τοῦ ἀγῶνος οὗτινος ὑπῆρξες ὁ πρωτοεργὸς καὶ τὸ ἔρεισμα. Μπατίως θὰ ἐξήτεις νὰ σταματήσῃς τὴν ιδεάν τὴν Ἰταλικήν. αἱ ιδεαὶ ὁμοιάζουσιν τὰς σφαῖρας τῶν κανονίων ἀφοῦ βληθῶσιν ἀπ' αὐτῶν, δὲν πιάνονται πλέον. Ἐγένετο ἀνεμιοβόλος παραβάσις εἰς τοὺς διεθνεῖς νόμους, τὰ συμβαίνοντα εἶναι ἀναντιρρήτως ἀνόμιμα καὶ παρὰ τοὺς κανόνες. ἀλλ' ὁ περὶ τῶν γραπτῶν νόμων, ὑψοῦται ἐνίοτε, ἐν ὧρα κοινωρικῶν κρίσεων, ἀνώτερόν τι δικαίωμα. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑπερκασιζόνται οἱ Ἰταλοὶ εἰς τὰς παπικὰς Κράτη καὶ εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν Δύο Σικελιῶν. Ἡ διαγωγή τῶν, τὴν ὁποίαν ἡ διπλωματία χρεώσεται νὰ κατακρίνῃ, θέλει συγχωρηθῇ καὶ ἴσως μάλιστα καὶ ἐξυμνηθῇ ὑπὸ τῆς ιστορίας. Διότι, τῶντι, τί σημαίνει τὸ ἰδιαίτερον συμφέρον μίαν δυναστείαν ἢ τις ἔχασε πᾶσαν δημοτικότητα, καὶ ἡ τῶν Βουρβόνων τῆς Νεαπόλεως, ἀποκεκολλημένη ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς, κατηντημένη εἰς βραδείαν τινα ἀντίστασιν εἰς μίαν ἀκρὴν τοῦ βασιλείου, καὶ καταδικασμένη ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος αὐτοῦ τῆς ἐν τῇ Συνόδῃ τῶν Παρισίων συνελεύσεως Ἑρώπης; Τί δὲ σημαίνει καὶ ἡ πολιτικὴ κυριαρχία τοῦ Πάπα, ἀσυνδιδάκτος οὕτω μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ ἔθνους καὶ μόνον διὰ ξένων ὅλων δυνάμεν νὰ ὑποστηρίξῃται; Τί εἶναι αὐτὰ ὅλα παραβλαβόμενα πρὸς τὸ μέγα ἔργον τῆς ἰδρύσεως τῆς ἰταλικῆς ἐθνότητος, σχηματισθούσης ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Γαλλίας, καὶ ὑπαρξούσης ὡς ἐμπροσθοφυλακὴ τῆς δυνάμεως τῆς εἰς τὴν Ἑρώπην; Ὁ ἀγὼν οὗτος εἶναι ἀγὼν σου. Συντάχθητι παρρησίᾳ μετὰ τὸ μέρος εἰς τὸ ὅποιον σὲ καλοῦν αἱ ἀρχαὶ σου, μετὰ τὸ ὅποιον σὲ συνδέουσιν τὰ συμφέροντά σου, καὶ ὅπου σὲ περιθάλπουν αἱ συμπάθειαι, καὶ μὴ διὰ τῆς ἐπιφυλάξεώς σου ὡς πρὸς τὸ βασιλεῖον τῶν Δύο Σικελιῶν κόπεις τὰ χεῖρῃ τῶν γενναίων προσπαθειῶν αἰτινες, ἐπὶ τέλους, οὐδὲ τὰς πεποιθήσεις σου προσβάλλουσι ποτὶς, οὐδὲ τὰ σχέδιά σου παρενοχλοῦσι. Μὴ παρατείνεις εἰς τὴν Ῥώμην μίαν κατοχὴν παροργίζουσαν τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα τῶν κατοίκων, χωρὶς κἀν νὰ εὐγνωμονῇ πρὸς σὲ ἡ παπικὴ κυβέρνησις. Ἄφες τὴν Ἰταλίαν ν' ἀναπτυχθῇ εἰς μίαν ἀνεξαρτησίαν τὴν ὁποίαν σὺ ἐνεθάρρυνες, καὶ εἰς μίαν ἐνότητά ἐκ τῆς ὁποίας θέλεις ὠφεληθῇ. Τέλος πάντων, ἄφες, κατὰ τὸν ἴδιόν σου τὸν λόγον, τοὺς σήμερον ὑπερμάχους τῆς ἰδίας τῶν ἀπελευθερώσεως νὰ γίνωσιν αὐριοὶ οἱ παλταὶ ἐνὸς μεγάλου τόπου!

Ἰδοὺ, καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν σφοδρότητα καὶ χωρὶς ποσὺς νὰ μετριάσωμεν αὐτάς, αἱ πρὸς τὴν γαλλικὴν πολιτικὴν αἰτιάσεις καὶ παραινέσεις τῶν δύο ἄκρων ἐναντίων γνώμων. Ἄν τώρα ἀπεδεικνύαμεν, ὅτι ἡ γαλλικὴ πολιτικὴ δὲν ἠδύνατο, — ἐκτὸς ἂν ἤθελε νὰ διακυβέσῃ τὰς μᾶλλον ἀναντιρρήτους τῶν ἀρχῶν τῆς καὶ τὰ οὐσιωδέστατα τῶν συμφερόντων τῆς, — νὰ προκρίνῃ ἐκάτερον τῶν δύο δρόμων, τοὺς ὁποίους μὴ θελήσας ν' ἀκολουθήσῃ ἐλέγχεται, θὰ ἀνεσκευάζαμεν ἀμφοτέρως τὰς κατηγορίας ὅσον οἶόν τε καλῆτερον.

Καὶ πρῶτον οἱ θέλοντες νὰ ὀθήσωσι τὸν Αὐτοκράτορα εἰς τὸ νὰ λάβῃ μέρος κατὰ τῆς Ἰταλίας τί ζητοῦσι; Ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ νὰ τεθῇ ἕξ πάσης ἀρχῆς ἢν αὐτὸς ἐκπροσωπεῖ καὶ πάντων τῶν κανόνων οὓς αὐτὸς ἔθεσε. Ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ νὰ παραιτήσῃ τὴν ἰθικὴν ἐξουσίαν ἢν ἀσκεῖ ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Ἑρώπης καὶ χάριν τῆς εἰρήνης τῆς. Ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ ν' ἀλλάξῃ φύσιν καὶ νὰ διαψύσῃ ἑαυτόν. Εἶναι τοῦτο δυνατόν; δύναται ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ λησμονήσῃ ὅτι εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς τῆς καθολικῆς ψευδοφροσύνης καὶ ὁ ἐκπροσωπῶν ἐπὶ θρόνου τὰς ιδεὰς τῆς νέας κοινωνίας καὶ πᾶσαν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ; δύναται νὰ προδῶν ποτὲ τὴν καταγωγὴν τοῦ ὀνόματός του καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἢν ἔλαβε παρὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ γαλλι-

κοῦ λαοῦ; Τὸ ἐπιθυμοῦν βέβαια οἱ ἐχθροὶ τοῦ, ἀλλ' ἂν τὸν ὑπολήπτωται, δὲν πρέπει νὰ τὸ ἐλπίζωσι.

Καὶ ἔπειτα, εἰς τί θὰ ἐχρησίμευεν ἡ τοιαύτη ἀποστασία; εἰς ἐλάττωσιν τοῦ μεγάλου τοῦ Αὐτοκράτορος χωρὶς ὄφελος κἀνενός. Ὑπάρχει τι τὸ ὅποιον καταλαμβάνει σήμερον ὅλος ὁ κόσμος, ἐπὶ δὲ καὶ οἱ λυπούμενοι δι' αὐτὸ ὅτι ἡ σημαντικὴ ἐπιρροὴ τοῦ μονάρχου τῆς Γαλλίας εἶναι ἐν ἐκ τῶν στοιχείων τῆς ἰσορροπίας τῆς Ἑρώπης, τῆς ἀσφαλείας τῆς, περιπλέον δὲ καὶ ἐν τῶν πολυτιμωτέρων μέσων εἰς τὰ ὁποῖα δύναται νὰ καταφυγῇ, ἐν τῇ βεβαιότητι κατὰστάσει τῶν πλείστων ἐπικρατειῶν. Μόνον τὸ ἀπερίσκεπτον μῖσος ἢ αἱ μικροπρεπεῖς ἀντιζηλταὶ ἐπιθυμοῦσι τὸν ἀφανισμόν τῆς ἐπιρροῆς ταύτης, ἐνῷ προῶρι-σται ἴσως νὰ ἐκπληρώσῃ μίαν ἡμέραν αἰρετοκρασίαν τινὰ ὠφέλιμον ἐν τῷ μέσῳ τῶν γινόμενων μεταβολῶν. Τόσῳ πλειοτέρας ὑπηρεσίας ὁ Αὐτοκράτωρ θέλει παρέξῃ εἰς τὴν ἐξουσιαστικὴν ἀρχήν, ὅσῳ μᾶλλον φανῇ συμπαθὴς πρὸς τοὺς λαοὺς καὶ δίκαιος.

Ἀλλὰ προβῶμεν περαιτέρω. Ἐρωτῶμεν, ἂν ἡ Γαλλία ἐφέρετο καθὼς τῇ λέγουσιν, εἰς ποῖαν θέσιν θὰ ἤρχετο; Ἡ ἐν Βιλλαφράγκᾳ συνθήκη ὑπῆρχε λειτουργὸς ὑψηλῆς τιμῆς ἰδέας, λυπηρότατον δὲ εἶναι ὅτι ἔμεινεν ὡς γράμμα νεκρόν. ἀλλ' οἱ ὑπογράψαντες αὐτὴν ἡγεμόνες, οὐδέποτε ἤξιωσαν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιβάλλωσι διὰ τῆς βίας τὰ ἐν αὐτῇ ἐπιφυλαττόμενα δικαιώματα. Ἡ τοιαύτη ἀξίωσις δὲν θὰ ἐσυμβιβάζετο μετὰ τὴν πολιτικὴν θέσιν τὴν ὁποίαν ἡ συνθήκη ὥρειλε νὰ καθιερώσῃ. — Ἡ Αὐστρία ἔχανε εἰς τὸ Σολφερίνον τὴν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπεροχὴν τῆς. ἐκτὸς δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ Βενετικοῦ κυριαρχίας τῆς, οὐδὲν ἄλλο διέσωζε.

Ἐπρεπεν ἄρα νὰ διαδεχθῇ ἡ Γαλλία τὸ πρόσωπον δ' εἶ-χεν ἀποσπάσει ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Αὐσβούργου; Ἐπρεπε νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐξουσίαν τῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀφοῦ κατέστρεψε τὴν τῆς Αὐστρίας; Καὶ αἱ περὶ ἀπελευθερώσεως ὑποσχέσεις τῆς ἔπρεπε εἰς τοιοῦτον ψεύδος νὰ ἀπολήξωσι; Τῶντι, δὲν ἠδυνάμεθα ν' ἀποκαταστήσωμεν τὰς παλαιὰς κυβερνήσεις καὶ τὴν ἐπαύριον τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν νὰ τὰς ἐγκαταλείψωμεν εἰς τὴν ἀναπόφευκτον ἀντίδρασιν τοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος. Ἄν τὰς ἀποκατεστήναμεν, ἔπρεπε καὶ νὰ τὰς ὑπερασπίζωμεν, βάλλοντες στρατεύματά μας εἰς τὰς πρωτευούσας καὶ εἰς τὰ φρούρια. Ἡμεῖς οἱ λυτροὶ τοῦ λαοῦ ἐκείνου, θὰ ἐγινόμεθα τότε οἱ πονητόρες τούτου! — Ἡ Ῥώμη, ἡ Βονωνία, ἡ Περουζία, ἡ Ἀγκών, ἡ Φλωρεντία, ἡ Πάρμα, ἡ Μοδέννα, ὁ Πάνορμο, ἡ Νεάπολις, θὰ κατεδικάζοντο νὰ ζῶσιν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν μας; μόνον θὰ μετέβαλλον δουλείαν.

Καὶ τότε τί θὰ ἔλεγεν ἡ Ἰταλία, τί θὰ ἔλεγεν ἡ Ἀγγλία, τί θὰ ἔλεγεν ἡ Ἑρώπη ἅπασα; Εἰς τὴν ὕψος ὑπερκασιζομένην Ἰταλίαν θὰ ἐβλεπον μίαν Ἰταλίαν γαλλικὴν.

Καὶ πρὸς ὄφελος τίνος θὰ ἔστρεφεν ὁ Αὐτοκράτωρ τὰ ὅπλα του κατὰ τοῦ παῶν συμμάχου του βασιλέως τῆς Σαρδηνίας, καὶ θὰ ἤρχετο εἰς τραγὴν διαφωρίαν μετὰ τὴν Ἀγγλίαν; Πρὸς ὄφελος κυβερνήσεων αἱ ὁποῖαι, ὡς μὴ παρέρχουσι ἡμῖν οὐδὲ τὰς συμπαθείας, οὐδὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν, οὐδὲν ἔχουσι δίκαιον ν' ἀπαυτῶσι τοιαύτας θυσίας.

Ὁ Αὐτοκράτωρ οὔτε δύναται, οὔτε θέλει νὰ κάμνῃ θυσίας, εἴμῃ δι' ἀγῶνας δικαίους, διὰ κυβερνήσεις μὴ ἀντιπαθητικὰς εἰς τοὺς ἰδίους τόπους τῶν, καὶ μὴ συμπεριφερομένας ἐχθρικῶς πρὸς τὴν Γαλλίαν.

Οὕτω λοιπόν, ὑφ' ὅλας τὰς ἐπὶ τῆς διατήρησιν τῆς νομίμου ἐπιρροῆς τοῦ Αὐτοκράτορος ἐν Ἑρώπῃ, καὶ διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν φιλικῶν σχέσεων μας μετὰ τὰς δυνάμεις, καὶ διὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς πολιτικῆς μας, καὶ δι' αὐτὴν τῆς Γαλλίας τὴν τιμὴν ἢ τοιαύτη διαγωγή ὑπῆρχε πρᾶγμα ἀδύνατον.

Ἀλλ' ἄρα γε ὁ ἄλλος πάλιν δρόμος ἦτον ὀλιγώτερον κινδυνώδης καὶ ἀδύνατος; Ἡ Ἰταλία διέρχεται μεγάλην κρίσιν τῆς τύχης τῆς. διατελεῖ εἰς ἐπανάστασιν. Μία κατὰστασις ἐπαναστατικὴ ἀντικατέστησε πρὸς στιγμὴν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον τὰς κανονικὰς διατάξεις τῆς διεθνούς ὑπάρξεως. Ἐντεῦθεν ὁ βαθεὺς σάλος, αἱ πρὸς τὸν δημόσιον δίκαιον βλάβαι, αἱ βίαιαι ἐσθολαί, αἱ κατεσκευασμέναι προσορήσεις! Ἡ δύνατο ἡ Γαλλία νὰ δώσῃ χεῖρα εἰς τὰ ἄτακτα ταῦτα κινήματα; Ἡ Γαλλία ἦτις καυχᾶται ἐπὶ μετριότητι ἐν ταῖς νίκαις. Ἡ Γαλλία ἦτις, ἐκ πνεύματος συνδιαλλαγῆς καὶ δικαιοσύνης, οὐδέποτε ἐπιθύμησεν εἰμὴ νὰ προλαμβάνῃ τὰ πράγματα, ἢ νὰ τὰ συνέχῃ, ὅταν καταντῶσιν εἰς τοὺς ἐσχάτους τῶν ὄρους, ἠδύνατο ποτὲ νὰ ἐκτραπῇ ἐκ τῶν κανόνων οὓς πάντοτε ἐτήρησε; Σήμερον, ἴσως κινῶμεν δυσπιστίας. ἀλλ' ἂν ἐνεθάρρυνάμεν τὸν Μεδεμόντιον, ἀντὶ νὰ τὸ κατακρίνομεν, τί ἄρα γε θὰ συνέβαινε; Ὅσα διηροῦμεθα ἐξ ἀνάγκης μετὰ τὴν Ῥωσίαν, ἀποσύρασαν τέως ἐκ Τουρίνου τὸν πρέσβυν τῆς. μὲ τὴν Πρωσίαν, διημάρτυραμένην μετὰ τὴν Αὐστρίαν, αἰσθάνομεν ὅτι καθήκοντα αὐτῆς καὶ τὴν ἀπειλοῦσι. Ὅτι ἐπορευόμεθα δι' ἀνυποφύκτου κατηφόρου πρὸς τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Ὁ πλοῦτος τῆς Γαλλίας, ἡ ἐργασία, ἡ βιομηχανία τῆς, ὅλα αὐτὰ θὰ παρεδίδοντο εἰς τὰς τύχας μίαν πάσης γιγαντώδους. Ὁ Αὐτοκράτωρ θὰ ἤλλαसे πρόσωπον καὶ χαρακτῆρα. Ὁ μετριάστῃς τῶν ἐπαναστάσεων, θὰ καθίστατο ἀρχηγὸς αὐτῶν ὁ εἰρηνευτὴς τῆς Ἑρώπης, θὰ ἐγίνετο φρόνιμον αὐτῆς ὁ κραταῖος αἰρετο-

κριτής ἐν τοῖς ζητήμασι τῆς ἐσθρότητας, θὰ ἔχανε καὶ αὐτοὺς τοὺς τίτλους τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ὁ ἐκλεκτός οὐκ ἑκατομμυρίων ψήφων, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐθνικῆς βουλῆσεως, δὲν θὰ ἦτο πλέον εἰμὴ ὄργανον ἐνδύκρομματος.

Οὐδεὶς λοιπὸν ἐκ τῶν δύο τούτων δρόμων δὲν ἐσυμβιβάζετο μὲ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου μας, μὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Αὐτοκράτορος, μὲ τὸν χαρακτῆρα τῶν πολιτικῶν θεσμῶν μας, μὲ τὴν φορὰν τῶν πανταχόσε ἐπικρατουσῶν νέων ἰδεῶν. Ἡ Γαλλία οὐτε τῆς Αὐστρίας τὸ πρόσωπον ἠδύνατο νὰ διαδραματίσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀλλ' οὐτε τὴν ἐπανάστασιν νὰ βοηθήσῃ ἐν αὐτῇ. Οὐτε τὰς ἐπανάστατικὰς προσαρτήσεις αὐτοῦ νὰ συντρέξῃ ἐν αὐτῇ, ἀλλ' οὐτε τὰς δεσποτικὰς ἀντιδράσεις. — Ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ προσεκάλεσε τοὺς Ἰταλοὺς νὰ γίνωσι στρατιῶται μεγάλου ἀγώνος, ἵνα ἔπειτα κατασταθῶσι πολλοὶ μεγάλης πατρίδος, δὲν ὠμίλει περὶ τοῦ Πεδεμοντίου, ἀλλὰ περὶ τῆς Ἰταλίας.

Τὰ αἰσθημὰτά του ἐκεῖνα δὲν μετεβλήθησαν, ὥς οὐδ' ἡ ἐπαγγελία τοῦ ὁ Αὐτοκράτωρ θέλει πάντοτε ν' ἀσφαλίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἰταλίας, χωρὶς νὰ ἐνθάρρυνῃ ἐν αὐτῇ τὴν ἀναρχίαν. Καὶ ὡς μὲν μονάρχης ἦν ἡ Εὐρώπη ἀνεγνώρισεν ἅπαντα, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν παραβίασιν τοῦ διεθνούς δικαίου. Ὡς δὲ μονάρχης ἐκλεῖθεὶς διὰ τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας, δὲν πρέπει νὰ γίνῃ στήριγμα τῶν βιαιότητων ἀφ' ὧν οἱ λαοὶ ἀποσύρονται.

Ἐν συντόμῳ, ἡ μὲν ἐπέμβασις τῆς Γαλλίας κατὰ τοῦ Πεδεμοντίου θὰ ἦτο μία ἀντίφασις ἡ δ' ἐπέμβασις τῆς Αὐστρίας ἐν Ἰταλίᾳ, θὰ ὑπῆρχε μία ἐπιθετικὴ ἐπανάκμψις πρὸς ἑσίν τὴν ὁποίαν ἔχασεν ὀριστικῶς, ἡ δὲ σύμπραξις μὲ τὴν Σαρδηνίαν, πρόσκλησις ἐναντίον τῆς Εὐρώπῳ πάσης καὶ συντομία μὲ τὴν ἐπανάστασιν.

Τὶ ἄρα τὸ πρακτικόν, καὶ τίνα γραμμὴν ν' ἀκολουθήσωμεν; Πολλὰ ἡγήθησαν παρατηρήσεις κατὰ τῆς συγκροτήσεως μιᾶς Συνόδου. Ἡ Σύνοδος τότε μόνον θὰ ἦτον ἀνεφικτον πρᾶγμα, ἂν δὲν ἠδύνατο νὰ συμφωνήσωσιν αἱ πρὸς συγκρότησιν αὐτῆς κληθισόμεναι Δυνάμεις. Ἐχει οὖτως ἄρ' αὖτε;

Ἀφ' ἐνὸς ἤδη ἔτους, βαθυτάτῃ ἐγένετο ἐν Εὐρώπῃ κίνησις τις, ἡ ὁποία ὅμως δὲν παρατηρεῖται ἀρκούντως. Ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1859, ἐλάλησεν ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας, μόλις τότε εἶχεν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν συναινέσιν τοῦ τόπου του.

Σήμερον τὰ πάντα μετεβλήθησαν ἡ Ἀγγλία, ἥτις τότε ἐζήτει τὴν ἀπαρξίαν τῶν συνθηκῶν τοῦ 1815, τώρα ζητεῖ τὴν ἰταλικὴν ἐνότητά. ἡ Πρωσία, εἰς πρόσφατον ἔτι ἔγγραφον, ἐκδοθὲν ἐκ τοῦ διακεκριμένου πολιτικοῦ ἀνδρός ὅστις διευθύνει τὰς ἐξωτερικὰς υποθέσεις τῆς, βλέπει ἐν τῇ ἰταλικῇ ἐθνικότητι αἰσίων οἰωνὸν ὑπὲρ τῆς γερμανικῆς ἐθνικότητος. ἡ Ρωσία, ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν ἐλευθερίου μονάρχου διατιλοῦσα, φαίνεται ὡσαύτως διάθεσιν ἔχουσα νὰ δώσῃ βαρύντικα εἰς νέον τι στοιχεῖον τοῦ βίου τῶν ἐθνῶν. ἡ Αὐστρία αὐτὴ μέγιστον ἔχει συμφέρον νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ἀβεβαιότητος ἥτις ἐπικαθίσταται τοσοῦτον ἐπαχθῶς ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἡ μεταρρυθμίσεις τὰς ὁποίας ἔδοσαν ὑπάρχουσι τεκμήριον ὅτι ἀπεφάσισε νὰ εἰσέλθῃ εἰς ὁδόν. Περὶ δὲ τῆς Γαλλίας, πιστὴ εἰς τὰ συμφέροντα ὑπὲρ ἡν ἠγωνίσθη, καὶ μὲ κἀνένα μὴ οὐσα συνδεσμένη, θέλει καρποθῇ, ἐντὸς μιᾶς Συνόδου, ἐκ τῆς ἐπιφυλάξεως δι' ἣν τὸν ἐλέγχουσι, καὶ ἐκ τῆς μετριότητος εἰς ἣν ἐτρήθη. Ὑπὲρ πάντων ἄλλων ἰσως, θέλει εὐρεθῇ εἰς θέσιν νὰ καταδείξῃ τοὺς ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ μεταξὺ ὧν τῶν διεσπασμένων. Ἀφοῦ ἀπελευθέρωσε τὴν Ἰταλίαν, ὑπεστήριξε τὸν Πάπαν εἰς τὴν Ρώμην, ἐμέμφθη τῆς εἰσβολῆς εἰς τὰ παπικὰ Κράτη καὶ εἰς τὰς δύο Σικελίας, κατέστησεν εὐσεβαστον τὴν ἀρχὴν τῆς μὴ ἐπεμβάσεως, πρώτη αὐτὴν σεβομένη, οὐτε εἰς τὴν Ἰταλίαν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ὑποκτος, οὐτε εἰς τὴν παπυσίνην, οὐτε εἰς τὴν Εὐρώπην.

Πεποιθότες εἰς τὴν σύνεσιν τῶν ἡγεμόνων, οἵτινες θὰ ἀντιπροσωπεύοντο ἐν τῇ Συνόδῳ, πιστεύομεν ὅτι πάντες θὰ κατενόουν κατὰ πῶσαν τὴν συμβιβαστικὴν πνεῦμα εἶναι ὁ μόνος ὅρος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως ἐν Ἰταλίᾳ.

Ἡ Ἰταλία, διοργανισμένη καὶ ἰσχυρὰ, εἶναι τοῦ λοιποῦ εὐρωπαϊκὸν συμφέρον, ἡ δ' Εὐρώπη, καθιερύουσα τὸ συμφέρον τοῦτο διὰ πράξεως τῆς ὑψηλῆς δικαιοδοσίας τῆς θὰ ἐφκίνετο δικαίᾳ τε καὶ προνοητικῇ.

Ἰδοὺ κατὰ τὸν ἀγγλικὸν «Χρόνον» ἡ ἐπιστολὴ διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ρωσίας, πρίγκηψ Γορτσάκωφ, ἀνεκάλεσε τὴν ἐν Τουρίνῳ ῥωσικὴν πρεσβείαν, διευθυνομένην, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κόμητος Στάκελδεργ. ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Γαγάριν.

Ἐρ Περουπόλει, 28.10 Ὀκτωβρίου.

Κ. Πρίγκηψ,

Ἐξόδου τὰ προσιόδια τῆς Βιλλαφράγκας ἔθηκαν τέλος εἰς τὸν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεμον, σιερὰ πράξεων ἐναντίον τοῦ δικαίου, διεπράχθησαν ἐν τῇ Χερσονήσῳ καὶ ἐπήγαγον τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν τῆς ὁποίας βλέπομεν ἤδη ἀναπτυσσομένης τὰς ἐσχάτας συνεπειάς. Ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ἀπ' ἀρχῆς τῆς καταστάσεως ταύτης ἐθεώρησε

καθικόν τῆς νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς κυβερνήσεως τῆς Σαρδηνίας ἐπὶ τῆς εὐθύνῃς ἣν ἤθελεν ἀναλάβει, ἐὰν παρῶντο εἰς ἐπικινδύνους φορὰς.

Ἀπυθύναντες αὐτῇ τὰς φιλικὰς παραστάσεις μας, ἐν ἐποχῇ καὶ ἡ ἐπανάστασις τῆς Σικελίας ἤρχιζε νὰ λαμβάνῃ ἐκ τοῦ Πεδεμοντίου τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑποστήριξιν, ἥτις μόνῃ ἠδύνατο νὰ δώσῃ εἰς τὸ κίνημα τὰς διαστάσεις τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀκολούθως.

Καθ' ἡμᾶς, τὸ ζήτημα ἦτο ἐκτὸς τῆς σφαίρας τῶν ἐπιτοπίων περιπλοκῶν. Ἠγγίζον ἀπ' εὐθείας ἀρχὰς παραδεγμένας ὡς γνώμην τῶν διεθνῶν σχέσεων, καὶ ἔτεινεν εἰς τὸ νὰ κλονίσῃ τὴν βάσιν αὐτῇ ἐφ' ἣς ἐπαναπαύεται ἡ ἐξουσία τῶν τακτικῶν κυβερνήσεων.

Ἐδέχθημεν μετὰ βαθείας λύπης τοὺς ὑπὸ τοῦ κόμητος Καβούρ ὑποδειχθέντας λόγους. — Λόγους οἵτινες δὲν ἐπέτρεπον αὐτῷ ν' ἀντιτάξῃ ἀποτελεσματικὰ προσκλήματα εἰς τὰς ὑποκινήσεις ταύτας, καὶ ἐλάβομεν ὑπὸ σημείωσιν τὴν ἀποδοκιμασίαν του.

Ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις εἶναι πεπεισμένη ὅτι διὰ τῆς ἀγωγῆς ταύτης ἔδωκεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Τουρίνου βέβαιον ἐγγύησον τοῦ πόθου τῆς πρὸς διατήρησιν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῆς αὐλῆς ταύτης. ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι ἀρκούντως προνήγησε τὰς ἀποφάσεις ὡς ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ ὤφειλε νὰ λάβῃ, καθ' ἣν ἡμέραν ἡ κυβέρνησις τῆς Σαρδηνίας ἤθελε παρασυρθῇ ὑπὸ ὡθήσεων τὰς ὁποίας τὸ αἶσθημα τῶν διεθνῶν καθηκόντων εἶχε παρακινήσει αὐτὴν μέχρι τοῦδε ν' ἀποκηρύξῃ.

Μετὰ λύπης σὰς λέγω ὅτι αἱ ἀποφάσεις δὲν δύνανται νὰ βραδύνωσι περικύβην.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Σαρδηνίας διέταξε τὰ στρατεύματά της, ἐν τῷ μέσῳ βαθείας εἰρήνης, ἀνευ διακηρύξεως πολέμου, ἀνευ τινὸς προκλήσεως, νὰ διαβῶσι τὰ μεθόρια τῶν παπικῶν κρατῶν ἐσυνθηκολόγησεν ἀναφανδὸν μετὰ τῆς ἐπανάστασεως τῆς Νεαπόλεως διὰ τῆς παρουσίας τῶν στρατευμάτων τῆς ἐκύρωσε τὰς πράξεις τῆς ἐπανάστασεως ταύτης, ὡς καὶ ἐκεῖνας τῶν ἀνωτέρων σάρδων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐπανάστατικῶν δυνάμεων, χωρὶς νὰ παύσωσιν ὄντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουήλ. Τέλος πάντων ἐπέθηκε ἡρωιδία εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους ταύτας παραβιάσεις τοῦ δικαίου, ἀναγγέλλουσα, κατὰ πρόσωπον τῆς Εὐρώπης, τὴν προθεσίαν τῆς τοῦ νὰ δεχθῇ τὴν μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Πεδεμοντίου ἑνωσιν χωρῶν, ἀνγκουσῶν εἰς ἡγεμονίας διατρέποντας εἰσὲς εἰς τὰ ἴδια κράτη των, καὶ ὑπερσπίζοντας τὴν ἐθνικότητα των κατὰ τῶν βιαιῶν ἐπιβίσεων τῆς ἐπανάστασεως.

Αἱ πράξεις δὲ αὗται δὲν μᾶς συγχωροῦσι πλέον νὰ θεωρῶμεν τὴν κυβέρνησιν τῆς Σαρδηνίας ὡς ἀλλοτρίαν τῷ ἀναστατάσαντος τὴν χερσονήσον κινήματος. Ἡ κυβέρνησις αὕτη λαμβάνει ἐφ' ἐκὺτὴν ἅπασαν τὴν εὐθύνην καὶ περιέρχεται εἰς φανεράν ἀντίθεσιν πρὸς τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν. Ἡ ἀνάγκη τὴν ὁποίαν ἐπικαλεῖται, ὅτι δηλαδὴ θέλει νὰ καταπολεμήσῃ τὴν ἀναρχίαν, δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν δικαιώσῃ, ἀφότου αὕτη ἡ ἰδίᾳ ἐμβαίνει εἰς τὸν δρόμον τῆς ἐπανάστασεως, διὰ νὰ κληρονομήσῃ αὐτὴν καὶ οὐχὶ ν' ἀναστῇ τὰς προόδους τῆς ἡ νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς ἀδικίας τῆς. Τοιαῦται προφάσεις δὲν εἶναι παραδεκταί. Τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο δὲν ἐνδιαιφέρει μόνον τὴν Ἰταλίαν, ἀλλ' ὅλας ἐν γένει τὰς κυβερνήσεις. Εἶναι ζήτημα τῶν αἰώνων ἐκείνων νόμων, ἀνευ τῶν ὁποίων οὐτε κοινωνικὴ τάξις, οὐτε εἰρήνη, οὐτε ἀσφάλεια δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐν Εὐρώπῃ.

Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ φρονῶν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ μένῃ ἐπὶ μακρὸν ἡ πρεσβεία του ἐκεῖ ἐνθα δύναται νὰ παρίσταται μάρτυς πράξεων, τὰς ὁποίας ἡ συνείδησις καὶ αἱ πεποιθήσεις αὐτοῦ ἀπυστρέφονται. Ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ εἶναι βιασμένος νὰ θέσῃ πέρας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἐκπληροῦσα παρὰ τὴν αὐτῆς Σαρδηνίας. Εἶναι λοιπὸν θέλησις τοῦ τρισεβαστοῦ ἡμῶν Κυρίου, ἅμα ἴδῃτε τὰς ὁδηγίας ταύτας, νὰ ζητήσῃτε τὰ διαβατήριά σας καὶ ν' ἀναχωρήσῃτε ἀμέσως ἐκ Τουρίνου, μετ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρεσβείας.

Θέλετε ἀναγγεῖλαι εἰς τὸν κόμητα Καβούρ τὰ αἴτια τῆς ἐσχάτης ταύτης ἀποφάσεως, ἀναγινώσκοντες αὐτῷ τὴν παρούσαν ἐπιστολήν, τῆς ὁποίας θέλετε εὐχεστηθῇ νὰ τῷ ἀφίστη καὶ ἀντίγραφον.

Δέξασθε κτλ. «ΓΟΡΤΣΑΚΩΦ.»

— Ὁ Κ. Παντελῆς Ζωγράφος Κυβερνήτης τοῦ ἐνταῦθα Ἀχαιοῦ μετετέθη ὡς τοιοῦτος εἰς Παιριὰ ἐπὶ τοῦ ἐκεῖσε σταθμεύοντος Κατέρου ὁ «Γλαυκός». Κατὰ καθῶν ὀφείλομεν νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν διαγωγὴν τοῦ εἰρημένου Κυβερνήτου Π. Ζωγράφου, καθόσον εἰς τὸ διάστημα ὅλον τῆς ἐνταῦθα ὑπηρεσίας του ἐξεπλήρωσεν αὐστηρῶς ὡς λίαν ἐντιμὸς τὰ καθήκοντά του. Ἐλπίζομεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὴν καλὴν τοῦτου διαγωγὴν καὶ ἀποδοῖ αὐτῷ ὅτι ἡ ἱκανότης καὶ ἡ τιμιότης του δικαιούται νὰ λάβῃ.

Ἀξιότιμε Κ. Συντάκτα τοῦ Ἀστέρος.

Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ 20 86ρίου 1860.

Καταχωρήσατε εἰς τὴν ἀξιότιμον ἐφημερίδα σας, ὅτι ὁ

ἐν Ν. Ψαρὸς ἱερός Ναὸς τοῦ ἁγίου Νικολάου μετὰ ἀλλοιὸν πόρον ἔχων ἡ τὴν συνείδησιν καὶ μικρὰν βοήθειαν τῶν συνοικιζομένων ψαριανῶν, οἵτινες καταπατάνοντες πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν, ἀδυνατοῦσι νὰ συνεισφέρωσι πρὸς καλλωπισμὸν σύμφωνον τῇ θείᾳ ἀξιοπρεπείᾳ αὐτοῦ, ὁ Ναὸς οὗτος πρὸς τοὺς πολλοὺς ἄλλους εἶχε χρεῖαν καὶ ἁγίου τινὸς ποτηρίου. Τοῦτο μαθοῦσα ἡ ἐνάρετος καὶ πλεισταὶν χριστιανικῶν ἀρετῶν μήτηρ ἀξιοτίμων τέκνων, ἡ ἐν Ψαρῶν Ἀγγέλικα Γ. Χειλᾶ, ἔσπευσε ν' ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν ταύτην δωρήσασα ἅγιον ποτήριον λαμπρὸν ἀντάξιον ἐαυτῆς καὶ τῶν ἀγαθοεργῶν ὅσας ἐνέσπειρεν εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην ὁ μακαρίτης σύζυγος αὐτῆς.

Τὴν ἀγαθοεργὸν καὶ ὅλως ἀξιεπαῖνον ταύτην πρᾶξιν δημοσιεύσατε, ὡς ἐστὶ δίκαιον, εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξιότιμου ἐφημερίδος σας, πρὸς ἐπαῖνον τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας ταύτης.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς ἀπελθούσης Κυριακῆς ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ὁ συμπολίτης μας Κ. Πηλαιολόγος Σκαμπαδίας ἔμπορος, τὴν ἐπιούσαν περὶ τὴν 10ην ὥραν Α. Μ. ἐκτὸς δεύθῃ ἀξιοπρεπῶς.

Ὁ μακαρίτης γεννηθεὶς ἐν Μιτυλήνῃ ἀπεκατεστάθη ἐν Ἑρμούπολει πρὸς τριάκοντα πέντε σχεδὸν ἐτῶν ἐπαγγελολόμενος τὸν ἔμπορον, καὶ ὡς τοιοῦτος καὶ ὡς πολίτης ἔχαιρε τὴν ἀγάπην καὶ ὑπόληψιν πάντων διὰ τὸν χαρακτῆρα του, καὶ τιμιότητά του.

Γαίαν ἔχεις ἐλαφρὰν ἀγαθὴ Σκαμπαδία!

Ἀρθ. 719.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ὁ Εἰρηνοδίκης Ἑρμούπολεως
Διακηρύττει ὅτι,
Τὸ γραφεῖον τοῦ Εἰρηνοδικείου μετεφέρθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀθανασίου Λαδοπούλου ἥτοι εἰς τὸ μέχρι τοῦδε κατάστημα τῆς Εἰσαγγελίας τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν.
Ἑρμούπολις 29 Ὀκτωβρίου 1860.

Ὁ Εἰρηνοδίκης
Ι. Πρεζάνης.
Ὁ γραμματεὺς
Μ. Σκωτάκης.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ἑρμούπολις αὐθημερόν

(Τν Σ.)
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Π. Περδικάκης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Κατάστημα Γαλλικὸν εἰς τὴν Πλατείαν
Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσωμεν τὰς ἐνταῦθα Κυρίας ὅπως λάβουν τὴν τιμὴν νὰ ἔλθουν εἰς τὸ κατάστημα μας διὰ νὰ κάμουν ἐκλογὴν πραγμάτων ἥτοι τὰ ἐξῆς εἶδη, καπνὰ μεταξωτά, βελουδένια, καπέλα κασὶνρια, ἐπανωφόρια, μπινιάδες, καὶ ἄλλα διάφορα εἶδη τὰ ὁποία θέλουν πωληθῶσιν εἰς μετριοτάτην τιμὴν.
Σύρος 28 86ρίου 1860.

— Κατ' αὐτὰς ἐυστήθη τὸ πρὸ πολλοῦ περιμενόμενον καὶ εἰς τὴν ἀρμόδιον Ἑσνοδοχέον τοῦ Κυρίου Γεωργίου Πηλᾶ, ὀνομασθὲν μὲ τὸ προσήκον αὐτῷ ὄνομα τοῦ «Ἀπόλλωνος». Ἐν τῇ εἰρημένῳ Ἑσνοδοχείῳ εὕριστοντο παντὸς εἶδους φαγητὰ μετὰ μεγίστης καθαριότητος καὶ ἀξιοπρεπείας.

Ὅθεν εἰδοποιεῖνται αἱ καὶ ἐκίστην λαμβάνοντες ἡ νάγκην ἵνα προστρέχωσιν εἰς τὸ εἰρημένον Ἑσνοδοχεῖον καὶ θέλουν εὐχαριστηθεῖ.

Ἀρθ. 358.

Δηλοποιήσις Πλειστηριασμοῦ
Ὁ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν
Δικαστικὸς κλητὴρ Νικόλαος Βαλσαμάκης,

Δηλοποιεῖ ὅτι.
Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀρθροῦ 986 καὶ ἀπὸ 13 Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντήκτοστοῦ ἐβδόμου ἔτους, ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἑρμούπολεως, καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου ε. ε. δοθείσης μοι ἐγγράφου παραγγελίας καὶ πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦ.

(Ἐπεταὶ συνέχεια Δικαστικοῦ)
ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.